

даванието. Майката се вижда да е родена да омайва, да очаровава, да умѣкчава дѣтето чрѣзъ приятнитѣ си милванія. Кой може да каже каква тайна и животворяща сила крие тия милванія? Трѣбва да проникнемъ въ тѣзи млада заспала душа, която захваща да се растворя подъ майчинитѣ усмивки, трѣбва да разложимъ първата усмивка на дѣтето отговаряюща на нетърпеливитѣ майчини усмивки; или по добрѣ достатъчно е да погледнемъ това бѣдно създание, изоставено отъ майка си и онеправдаго отъ нея, да линѣе, да мръзне или да се разгалва, и тогава ще видимъ, вмѣсто обѣщаванитѣ отъ него здрави и вкусни плодове, да дава само горчиви и отровни плодове.

Когато бащата е натоваренъ съ трудната задача да прѣдстави на дѣтето сухий разумъ, майката употребява внушението т. е. едно лишено отъ измама искусство което полѣка-лѣка обръща волята на дѣтето къмъ доброто и правото. То е единъ незабѣлѣженъ и скритъ разумъ на когото дѣтето се покорява безъ да знае коя е причината. Ние казахме вече, че дѣтето трѣбва да се научи да признава и да слуша разумътъ какъвто си е; но това не е достатъчно за всичкитѣ дѣйствия на човекътъ. Той ще бѣде много за оплакване, ако дѣйствува не само прѣзъ дѣтинството си, но и прѣзъ всичкий си животъ, само по побуждения на чистий разумъ, и ако не се приучаше на добри и благи навици които да го улѣсняватъ въ извършването на доброго. Трѣбва да употребяваме всичкитѣ срѣдства за да направимъ дѣтето добро и да втѣлимъ въ сърдцето му всич-